

ODRZECZNY (2) *ai*

o oraz e jasne.

sg m N odrzeczny (1). ◇ f N odrzeczna (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII i XIX w.

Bezsensowny (2) :

Wyrażenie: »odrieczna mowa« (1): Rulza kogo Kánikułá/ á odrieczna mowá: nie tą to wodą/ ále czém inźym rozum mu kieruymy. Oczko 14.

a. *Mówiący bezsensownie (1) : Menelaus okragło swoje słowa kładzie, Mało, lecz raźno mowiąc, bo nie wielomowny, Ani odrzeczny KochMon 26.*

MP, RS